

عنوان مقاله:

سنجش و ارزیابی کیفیت محیطی فضای عمومی روستاهای مقصد در جذب گردشگران (مطالعه موردی: روستاهای هدف گردشگری شهرستان طرقله و شاندریز)

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 53، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حمدا له سجاسی قیداری - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

عطیه گروسی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

کبریا مرادی - دانشجوی دکترای گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

داوود مهدوی - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جاذبه های موجود در محیط های روستایی نقش اساسی در جذب گردشگر دارند. فضاهای عمومی موجود در روستاها مانند میدانها و کوچه ها همراه معماری بیرونی خانه ها و مبلمان های موجود میتوانند عناصر جذاب برای گردشگران باشند. کیفیت محیطی فضاهای عمومی و عناصر موجود در آن اولین و مهمترین جاذبه گردشگری از دیدگاه گردشگران روستایی بوده و میتواند موجب رونق گردشگری شود. بر این اساس، هدف از پژوهش حاضر سنجش و ارزیابی کیفیت محیطی فضای عمومی روستاهای مقصد در جذب گردشگر است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است و داده های مورد نیاز به دو روش اسنادی و میدانی جمع آوری شده است. در این پژوهش هشت روستا از شهرستان طرقله و شاندریز، که دارای جاذبه های گردشگری و گردشگری در آنها رواج یافته، بررسی شده است. جامعه آماری شامل گردشگران روستایی و جامعه نمونه شامل ۱۹۴ گردشگر است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از آزمون همبستگی پیرسون، آتکنمونهای، و مدل ویکور استفاده شده است. براساس آزمون آتکنمونهای، از بین چهار مولفه انتخاب شده بیشترین مقدار آن مربوط به مولفه عملکردی با میانگین ۰/۸۳ و کمترین مقدار مربوط به مولفه زیباشناختی با میانگین ۹۴/۲ است. براساس آزمون همبستگی، در بین مولفه های کیفیت محیطی رابطه معناداری وجود دارد و قابلیت تعمیم به کل جامعه را دارد. همچنین، نتایج مدل ویکور نشان داد که روستای جعفری در بهترین شرایط به لحاظ برخورداری از کیفیت محیطی فضاهای عمومی قرار دارد و روستای کنگ در پایینترین رده است.

کلمات کلیدی:

توسعه گردشگری، جذب گردشگر، فضای عمومی، کیفیت محیطی، گردشگری روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1224951>

